

اولین مأموریت برنابا و شاول

¹ و در کلیسایی که در آنطاکیه بود، انبیا و معلّم چند بودند، برنابا و شمعون ملقب به نجر و لوکیوس قیروانی و مناخم برادر رضاعی هیرودیس تیتراخ و شاول.² چون ایشان در عبادت خدا و روزه مشغول می‌بودند، روح‌القدس گفت: برنابا و شاول را برای من جدا سازید از بهر آن عمل که ایشان را برای آن خوانده‌ام. آنگاه روزه گرفته و دعا کرده و دستها بر ایشان گذارده، روانه نمودند.

برنابا و شاول در قبرس

⁴ پس ایشان از جانب روح‌القدس فرستاده شده، به سلوکیه رفتند و از آنجا از راه دریا به قیّرس آمدند.⁵ و وارد سلامیس شده، در کنایس یهود به کلام خدا موعظه کردند و یوحنا ملازم ایشان بود.⁶ و چون در تمامی جزیره تا به پافس گشتند، در آنجا شخص یهودی را که جادوگر و نبی کاذب بود یافتند که نام او باریشوع بود.⁷ او رفیق سرجیوس پولس والی بود که مردی فهم بود. همان برنابا و شاول را طلب نموده، خواست کلام خدا را بشنود.⁸ اما غلیما، یعنی آن جادوگر، زیرا ترجمه اسمش همچین می‌باشد، ایشان را مخالفت نموده، خواست والی را از ایمان برگرداند.⁹ ولی شاول که پولس باشد، پر از روح‌القدس شده، بر او نیک نگرسته،¹⁰ گفت: ای پر از هر نوع مکر و خباثت، ای فرزند ابلیس و دشمن هر راستی، باز نمی‌ایستی از منحرف ساختن طُرُق راست خداوند؟¹¹ الحال دست خداوند بر توست و کور شده، آفتاب را تا مدتی نخواهی دید. که در همان ساعت، غشاوه و تاریکی او را فرو گرفت و دور زده، راهنمایی طلب می‌کرد.¹² پس والی چون آن ماجرا را دید، از تعلیم خداوند متحیر شده، ایمان آورد.

پولس و برنابا در انطاکیه پیسیدیّه

¹³ آنگاه پولس و رفقاییش از پافس به کشتی سوار شده، به پُرجه بِمَفِلِیه آمدند. اما یوحنا از ایشان جدا شده، به اورشلیم برگشت.¹⁴ و ایشان از پُرجه عبور نموده، به انطاکیه پیسیدیّه آمدند و در روز سَبْت به کنیسه درآمده، بنشستند.¹⁵ و بعد از تلاوت تورات و صُحُف انبیا، رؤسای کنیسه نزد ایشان فرستاده، گفتند: ای برادران عزیز، اگر کلامی نصیحت‌آمیز برای قوم دارید، بگویید.

¹ وَكَانَ فِي أَنْطَاكِيَّةَ فِي الْكَنِيسَةِ هُنَاكَ أَنْبِيَاءُ وَمُعَلِّمُونَ، بَرْنَابَا وَسِمِعَانُ، الَّذِي يُدْعَى نَجْرًا، وَلُوكْيُوسُ الْقَبْرَوَانِيُّ وَمَنَّاخِمُ، الَّذِي تَرَبَّى مَعَ هِيرُودُسَ رَئِيسِ التَّرْبِيعِ، وَشَاوُلُ.² وَبَيْنَمَا هُمْ يَخْدُمُونَ الرَّبَّ وَيَصُومُونَ قَالَ الرُّوحُ الْقُدُسُ: أَفْرِزُوا لِي بَرْنَابَا وَشَاوُلَ لِلْعَمَلِ الَّذِي دَعَوْتُهُمَا إِلَيْهِ.³ فَصَامُوا جِيئِذٍ وَصَلُّوا وَوَضَعُوا عَلَيْهِمَا الْيَدَيَيْنِ، ثُمَّ أَطْلَقُوهُمَا.

شاول و برنابا في قبرس

⁴ فَهَذَا إِذْ أُرْسِلَا مِنَ الرُّوحِ الْقُدُسِ انْهَدَرَا إِلَى سَلُوكِيَّةَ وَمِنْ هُنَاكَ سَافَرَا فِي الْبَحْرِ إِلَى قَبْرَسَ.⁵ وَلَمَّا صَارَا فِي سَلَامِيسَ تَدَبَّأَ بِكَلِمَةِ اللَّهِ فِي مَجَامِعِ الْيَهُودِ، وَكَانَ مَعَهُمَا يُوحَنَّا خَادِمًا.⁶ وَلَمَّا اخْتَارَا الْخَبِيرَةَ إِلَى بَاوُوسَ وَجَدَا رَجُلًا سَاجِرًا، نَبِيًّا كَذَابًا يَهُودِيًّا، اسْمُهُ بَارِيشُوعُ،⁷ كَانَ مَعَ الْوَالِي، سَرَجِيُوسَ بُولَسَ، وَهُوَ رَجُلٌ فَهِيمٌ، فَهَذَا دَعَا بَرْنَابَا وَشَاوُلَ وَالتَّمَسَّ أَنْ يَسْمَعَ كَلِمَةَ اللَّهِ. فَقَاوَمَهُمَا غَلِيمُ السَّاجِرِ، لِأَنَّ هَكَذَا يُتَرْجَمُ اسْمُهُ، طَالِبًا أَنْ يُفْسِدَ الْوَالِيَّ عَنِ الْإِيمَانِ.

⁹ وَأَمَّا شَاوُلُ، الَّذِي هُوَ بُولَسُ أَيْضًا، فَاثْمَلًا مِنَ الرُّوحِ الْقُدُسِ وَشَخَصَ إِلَيْهِ¹⁰ وَقَالَ: أَيُّهَا الْمُمْتَلِئُ كُلَّ غَشٍّ وَكُلِّ خُبَيْثٍ، يَا ابْنَ إِبْلِيسَ، يَا عَدُوَّ كُلِّ بَرٍّ، أَلَا تَرَاهُ تُفْسِدُ سُبُلَ اللَّهِ الْمُسْتَقِيمَةِ؟¹¹ فَلَا تَزَلْ هَذَا يَدُ الرَّبِّ عَلَيْكَ فَتَكُونُ أَعْمَى لَا تُبْصِرُ السَّمْسَ إِلَى حِينٍ. فِيمَا الْخَالِ سَقَطَ عَلَيْهِ صَبَابٌ وَطَلَمَةٌ فَجَعَلَ يَدُورُ مُلْتَمِسًا مَنْ يَفُودَهُ يَدِيهِ.¹² قَالُوا لِي جِيئِذٍ، لَمَّا رَأَى مَا جَرَى، آمَنَ مُنْذِهِنَّ مِنْ تَعْلِيمِ الرَّبِّ.

شاول الذي أصبح اسمه بولس عند اليهود في

أنطاكية بيسيديّة

¹³ ثُمَّ أَقْلَعَ مِنْ بَاوُوسَ، بُولَسُ وَمَنْ مَعَهُ، وَاتَّوَا إِلَى بَرَجَةِ بِمَفِلِيَّةَ. وَأَمَّا يُوحَنَّا فَفَارَقَهُمْ وَرَجَعَ إِلَى أَوْرُشَلِيمَ.¹⁴ وَأَمَّا هُمْ فَجَاوَزُوا مِنْ بَرَجَةِ وَاتَّوَا إِلَى أَنْطَاكِيَّةَ بَيْسِيدِيَّةَ وَدَخَلُوا الْمَجْمَعَ يَوْمَ السَّبْتِ وَجَلَسُوا.¹⁵ وَبَعْدَ قِرَاءَةِ التَّامُوسِ وَالْأَنْبِيَاءِ أُرْسِلَ إِلَيْهِمْ رُؤَسَاءُ الْمَجْمَعِ قَائِلِينَ: أَيُّهَا الرِّجَالُ الْإِخْوَةُ، إِنْ كَانَتْ عِنْدَكُمْ كَلِمَةٌ وَعَطِ لِلشَّعْبِ فَقُولُوا.

¹⁶ فَقَامَ بُولَسُ وَأَشَارَ يَدِيهِ وَقَالَ: أَيُّهَا الرِّجَالُ الْإِسْرَائِيلِيُّونَ وَالَّذِينَ يَتَّقُونَ اللَّهَ، اسْمَعُوا.¹⁷ إِلَهُ شَعْبِ إِسْرَائِيلَ هَذَا اخْتَارَ آبَاءَنَا وَرَفَعَ الشَّعْبَ فِي الْعُرَةِ فِي أَرْضِ مِصْرَ، وَبِذِرَاعٍ مُزْتَفِعَةٍ أَخْرَجَهُمْ مِنْهَا.¹⁸ وَتَحَوُّ مَدَّةَ

¹⁶ پس پولس برپا ایستاده، به دست خود اشاره کرده، گفت: ای مردان اسرائیلی و خداترسان، گوش دهید! ¹⁷ خدای این قوم، اسرائیل، پدران ما را برگزیده، قوم را در غربت ایشان در زمین مصر سرافراز نمود و ایشان را به بازوی بلند از آنجا بیرون آورد؛ ¹⁸ و قریب به چهل سال در بیابان متحمل حرکات ایشان می‌بود. ¹⁹ و هفت طایفه را در زمین کنعان هلاک کرده، زمین آنها را میراث ایشان ساخت تا قریب چهار صد و پنجاه سال. ²⁰ و بعد از آن بدیشان داوران داد تا زمان سموئیل نبی. ²¹ و از آن وقت پادشاهی خواستند و خدا شاؤل بن قیس را از سبط بنیامین تا چهل سال به ایشان داد. ²² پس او را از میان برداشته، داود را برانگیخت تا پادشاه ایشان شود و در حق او شهادت داد که: داود بن یسای را مرغوب دل خود یافته‌ام که به تمامی اراده من عمل خواهد کرد. ²³ و از ذریت او خدا برحسب وعده، برای اسرائیل نجات‌دهنده‌ای، یعنی عیسی را آورد، ²⁴ چون یحیی پیش از آمدن او تمام قوم اسرائیل را به تعمید توبه موعظه نموده بود. ²⁵ پس چون یحیی دوره خود را به پایان برد، گفت: مرا که می‌پندارید؟ من او نیستم، لکن اینک، بعد از من کسی می‌آید که لایق گشادن نعلین او نی‌ام.

²⁶ ای برادران عزیز و انبای آل ابراهیم و هرکه از شما خداترس باشد، مر شما را کلام این نجات فرستاده شد. ²⁷ زیرا سگته اورشلیم و رؤسای ایشان، چونکه نه او را شناختند و نه آوازهای انبیا را که هر سبب خوانده می‌شود، بر وی فتوی دادند و آنها را به اتمام رسانیدند. ²⁸ و هر چند هیچ علت قتل در وی نیافتند، از پیلاطس خواهش کردند که او کشته شود. ²⁹ پس چون آنچه را که درباره وی نوشته شده بود تمام کردند، او را از صلیب پایین آورده، به قبر سپردند. ³⁰ لکن خدا او را از مردگان برخیزانید. ³¹ و او روزهای بسیار ظاهر شد بر آنانی که همراه او از جلیل به اورشلیم آمده بودند که الحال نزد قوم شهود او می‌باشند. ³² پس ما به شما بشارت می‌دهیم، بدان وعده‌ای که به پدران ما داده شد، ³³ که خدا آن را به ما که فرزندان ایشان می‌باشیم وفا کرد، وقتی که عیسی را برانگیخت، چنانکه در زبور دوم مکتوب است که: تو پسر من هستی، من امروز تو را تولید نمودم. ³⁴ و در آنکه او را از مردگان

اُزربعین سنه اختَمَل عَوَائِدُهُمْ فِي الْبَرِّيَّةِ. ¹⁹ ثُمَّ أَهْلَكَ سَعْدَ أَمَمٍ فِي أَرْضِ كَنْعَانَ وَقَسَمَ لَهُمْ أَرْضَهُمْ بِالْفَرْعَةِ. ²⁰ وَبَعْدَ ذَلِكَ فِي تَحْوِ أَرْبَعِينَ وَخَمْسِينَ سَنَةً أَعْطَاهُمْ قُضَاةً حَتَّى صُمُوئِيلَ النَّبِيِّ. ²¹ وَمِنْ تَمَّ طَلَبُوا مَلِكًا، فَأَعْطَاهُمُ اللَّهُ شَاؤُلَ بَنَ قَيْسٍ، رَجُلًا مِنْ سِبْطِ بَنِيَامِينَ، أَرْبَعِينَ سَنَةً. ²² ثُمَّ عَزَلَهُ وَأَقَامَ لَهُمْ دَاوُدَ مَلِكًا الَّذِي شَهِدَ لَهُ أَيْضًا إِذْ قَالَ: "وَجَدْتُ دَاوُدَ بَنَ يَسَّى رَجُلًا حَسَبَ قَلْبِي الَّذِي سَيَصْنَعُ كُلَّ مَشِيئَتِي". ²³ مِنْ تَسَلَّ هَذَا، حَسَبَ الْوَعْدِ، أَقَامَ اللَّهُ لِإِسْرَائِيلَ مُخَلِّصًا يَسُوعَ، ²⁴ إِذْ سَبَقَ يُوَحَنَّا فَكَّرَرَ قَبْلَ مَجِيئِهِ بِمَعْمُودِيَّةِ التَّوْبَةِ لِجَمِيعِ شَعْبِ إِسْرَائِيلَ. ²⁵ وَلَمَّا صَارَ يُوَحَنَّا يُكَمِّلُ سَعْيَهُ جَعَلَ يَقُولُ: مَنْ تَطْلُبُونَ أَنِّي أَنَا؟ لَسْتُ أَنَا إِيَّاهُ، لَكِنْ هُوَذَا بَايَ بَعْدِي الَّذِي لَسْتُ مُسْتَحَقًّا أَنْ أَهْلَ جِذَاءَ قَدَمَيْهِ. ²⁶ أَيُّهَا الرِّجَالُ الْإِخْوَةُ، بَنِي جِنْسِ إِبْرَاهِيمَ، وَالَّذِينَ يَبْنِيكُمْ يَتَّقُونَ اللَّهَ، إِلَيْكُمْ أُرْسِلْتُ كَلِمَةً هَذَا الْخَلَّاصِ. ²⁷ لِأَنَّ السَّاكِنِينَ فِي أُورُشَلِيمَ وَرُؤَسَاءَهُمْ لَمْ يَعْرِفُوا هَذَا، وَأَقْوَالُ الْأَنْبِيَاءِ الَّتِي تُقْرَأُ كُلُّ سَبْتٍ تَمِّمُوهَا إِذْ حَكَمُوا عَلَيْهِ. ²⁸ وَمَعَ أَنَّهُمْ لَمْ يَجِدُوا عَلَيْهِ وَاجِدَةً لِلْمَوْتِ طَلَبُوا مِنْ بِيلاطُسَ أَنْ يُقَتَّلَ. ²⁹ وَلَمَّا تَمَّمُوا كُلَّ مَا كَتَبَ عَنْهُ أَنْزَلُوهُ عَنْ الْحَشِيَّةِ وَوَضَعُوهُ فِي قَبْرِ. ³⁰ وَلَكِنَّ اللَّهَ أَقَامَهُ مِنَ الْأَمْوَاتِ، ³¹ وَظَهَرَ أَبَامًا كَثِيرَةً لِلَّذِينَ صَعِدُوا مَعَهُ مِنَ الْجَلِيلِ إِلَى أُورُشَلِيمَ، الَّذِينَ هُمْ شُهُودُهُ عِنْدَ الشَّعْبِ. ³² وَتَحْنُ تُبَشِّرُكُمْ بِالْمَوْعِدِ الَّذِي صَارَ لِأَبَائِنَا. ³³ إِنَّ اللَّهَ قَدْ أَكْمَلَ هَذَا لَنَا تَحْنُ، أَوْلَادَهُمْ، إِذْ أَقَامَ يَسُوعَ كَمَا هُوَ مَكْتُوبٌ أَيْضًا فِي الْمَزْمُورِ الثَّانِي: "أَنْتَ ابْنِي، أَنَا الْيَوْمَ وَلَدْتُكَ". ³⁴ إِنَّهُ أَقَامَهُ مِنَ الْأَمْوَاتِ غَيْرَ غَتِيدٍ أَنْ يَعُودَ أَيْضًا إِلَى فَسَادٍ فَهَكَذَا قَالَ: "إِنِّي سَأَعْطِيكُمْ مَرَاجِمَ دَاوُدَ الصَّادِقَةَ". ³⁵ وَلِذَلِكَ قَالَ أَيْضًا فِي مَزْمُورٍ آخَرَ: "لَنْ تَدَعَ قُدُّوسُكَ يَتَرَى فَسَادًا". ³⁶ لِأَنَّ دَاوُدَ، بَعْدَ مَا حَدَمَ جِلْعُلَهُ بِمَشُورَةِ اللَّهِ، رَقَدَ وَانْصَمَّ إِلَى آتَائِهِ وَرَأَى فَسَادًا. ³⁷ وَأَمَّا الَّذِي أَقَامَهُ اللَّهُ فَلَمْ يَرِ فَسَادًا. ³⁸ فَلْيَكُنْ مَعْلُومًا عِنْدَكُمْ، أَيُّهَا الرِّجَالُ الْإِخْوَةُ، أَنَّهُ بِهَذَا يُبَادَى لَكُمْ بِعُفْرَانِ الْخَطَايَا، ³⁹ وَبِهَذَا يَبْتَرَّرُ كُلُّ مَنْ يُؤْمِنُ مِنْ كُلِّ مَا لَمْ يَهْدِرُوا أَنْ تَبْرَرُوا مِنْهُ بِتَامُوسِ مُوسَى. ⁴⁰ فَلْيَنْظُرُوا لِلَّهِ بَايَ عَلَيْكُمْ مَا قِيلَ فِي الْأَنْبِيَاءِ: ⁴¹ "انْظُرُوا، أَيُّهَا الْمُتَهَاوِنُونَ، وَتَعَجَّبُوا وَاهْلِكُوا لِأَنْبِي عَمَلًا أَعْمَلَ فِي آيَاتِكُمْ، عَمَلًا لَا يُصَدَّقُونَ إِنْ أَحْبَرَكُمْ أَحَدٌ بِهِ". ⁴² وَبَعْدَمَا حَرَجَ الْيَهُودُ مِنَ الْمَجْمَعِ جَعَلَ الْأَمَمُ يَطْلُبُونَ

إِلَيْهِمَا أَنْ يُكَلِّمَهُمْ بِهَذَا الْكَلَامِ فِي السَّبْتِ الْقَادِمِ. ⁴³ وَلَمَّا أَنْفَضَتِ الْجَمَاعَةُ تَبِعَ كَثِيرُونَ مِنَ الْيَهُودِ وَالذُّخَلَاءِ الْمُتَعَبِّدِينَ بُولُسَ وَبَرْنَابَا الَّذِينَ كَانَا يُكَلِّمَانِهِمْ وَيُقِنَّانِهِمْ أَنْ يَسُبُّوا فِي نِعْمَةِ اللَّهِ. ⁴⁴ وَفِي السَّبْتِ التَّالِيِ اجْتَمَعَتْ كُلُّ الْمَدِينَةِ بَقَرِيًّا لِتَسْمَعَ كَلِمَةَ اللَّهِ. ⁴⁵ فَلَمَّا رَأَى الْيَهُودُ الْجُمُوعَ امْتَلَأُوا غَيْرَةً وَجَعَلُوا يَقَاوِمُونَ مَا قَالَهُ بُولُسُ مُنَاقِضِينَ وَمُجَدِّفِينَ. ⁴⁶ فَجَاهَرَ بُولُسُ وَبَرْنَابَا وَقَالَا: كَانَ يَجِبُ أَنْ تُكَلِّمُوا أَنْتُمْ أَوَّلًا بِكَلِمَةِ اللَّهِ وَلَكِنْ إِذْ دَفَعْتُمُوهَا عَنْكُمْ وَحَكَمْتُمْ أَنْتُمْ غَيْرَ مُسْتَجِيبِينَ لِلْحَيَاةِ الْأَبَدِيَّةِ هَذَا تَتَوَجَّهُ إِلَى الْأَمَمِ. ⁴⁷ لَأَنْ هَكَذَا أَوْصَانَا الرَّبُّ: "قَدْ أَقَمْتُكَ نُورًا لِلْأَمَمِ لَتَكُونَ أَنْتَ خَلَاصًا إِلَى أَقْصَى الْأَرْضِ". ⁴⁸ فَلَمَّا سَمِعَ الْأَمَمُ ذَلِكَ كَانُوا يَفْرَحُونَ وَيُمَجِّدُونَ كَلِمَةَ الرَّبِّ، وَأَمَرَ جَمِيعَ الَّذِينَ كَانُوا مُعَيَّنِينَ لِلْحَيَاةِ الْأَبَدِيَّةِ. ⁴⁹ وَانْتَشَرَتْ كَلِمَةُ الرَّبِّ فِي كُلِّ الْكُورَةِ. ⁵⁰ وَلَكِنَّ الْيَهُودَ حَزَنُوا النِّسَاءَ الْمُتَعَبِّدَاتِ الشَّرِيفَاتِ وَوُجُوهَ الْمَدِينَةِ وَأَتَارُوا أَصْطِهَادًا عَلَى بُولُسَ وَبَرْنَابَا وَأَخْرَجُوهُمَا مِنْ نُحُومِهِمْ. ⁵¹ أَمَّا هُمَا فَتَقَفَا غُبَارَ أَرْجُلِهِمَا عَلَيْهِمْ وَأَتَيَا إِلَى إِيقُونِيَّةَ. ⁵² وَأَمَّا التَّلَامِيذُ فَكَانُوا يَمْتَلِنُونَ مِنَ الْفَرَحِ وَالرُّوحِ الْقُدُسِ.

برخیزانید تا دیگر هرگز راجع به فساد نشود چنین گفت که: به برکات قدّوس و امین داود برای شما وفا خواهم کرد. ³⁵ بنابراین در جایی دیگر نیز می‌گوید: تو قدّوس خود را نخواهی گذاشت که فساد را ببند. ³⁶ زیرا که داود چونکه در زمان خود اراده خدا را خدمت کرده بود، بخفت و به پدران خود ملحق شده، فساد را دید. ³⁷ لیکن آن کس که خدا او را برانگیخت، فساد را ندید. ³⁸ پس ای برادران عزیز، شما را معلوم باد که به وساطت او به شما از آمرزش گناهان اعلام می‌شود. ³⁹ و به وسیله او هر که ایمان آورد، عادل شمرده می‌شود، از هر چیزی که به شریعت موسی نتوانستید عادل شمرده شوید. ⁴⁰ پس احتیاط کنید، مبدا آنچه در صحف انبیا مکتوب است، بر شما واقع شود: ⁴¹ که، ای حقیرشمارندگان، ملاحظه کنید و تعجب نمایید و هلاک شوید زیرا که من عملی را در ایام شما پدید آورم، عملی که هر چند کسی شما را از آن اعلام نماید، تصدیق نخواهید کرد.

⁴² پس چون از کنیسه بیرون می‌رفتند، خواهش نمودند که در سبّت آینده هم این سخنان را بدیشان بازگویند. ⁴³ و چون اهل کنیسه متفرّق شدند، بسیاری از یهودیان و جدیدان خداپرست از عقب پولس و برنابا افتادند؛ و آن دو نفر به ایشان سخن گفته، ترغیب می‌نمودند که به فیض خدا ثابت باشید. ⁴⁴ اما در سبّت دیگر قریب به تمامی شهر فراهم شدند تا کلام خدا را بشنوند. ⁴⁵ ولی چون یهود ازدحام خلق را دیدند، از حسد پرگشتند و کفر گفته، با سخنان پولس مخالفت کردند. ⁴⁶ آنگاه پولس و برنابا دلیر شده، گفتند: واجب بود کلام خدا نخست به شما القا شود. لیکن چون آن را ردّ کردید و خود را ناشایسته حیات جاودانی شمردید، همانا به سوی امّت‌ها توجّه نماییم. ⁴⁷ زیرا خداوند به ما چنین امر فرمود که: تو را نور امّت‌ها ساختم تا الی اقصادی زمین منشأ نجات باشی. ⁴⁸ چون امّت‌ها این را شنیدند، شادخاطر شده، کلام خداوند را تمجید نمودند و آنانی که برای حیات جاودانی مقرر بودند، ایمان آوردند. ⁴⁹ و کلام خدا در تمام آن نواحی منتشر گشت. ⁵⁰ اما یهودیان چند زن دیندار و متشخص و اکابر شهر را بشوراندند و ایشان را به زحمت رسانیدن بر پولس و برنابا تحریض نموده، ایشان را از حدود خود بیرون کردند. ⁵¹ و ایشان خاک پایهای خود را

بر ایشان افشانده، به ایقونیه آمدند.⁵² و شاگردان پر از
خوشی و روح القدس گردیدند.